

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת אמור

בס"ד, עש"ק פרשת אמור
י"ד אייר תש"פ – שנה י"א גליון תק"ח

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש	ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
8:43	8:05	6:49			
8:40	8:07	7:04			
9:12	9:00	7:41			
9:23	9:11	7:52			

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וַיֹּאמֶר הוֹי"ה אֵל מֹשֶׁה אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא יִטְמָא בְּעִמְיֹו (כ"א)

מאמרות נברא העולם, וא"כ כל מאמר ומאמר שנברא ממנו העולם היה בשלימות הטוב, וא"כ בריאת העולם נברא עם י"פ טו"ב, היינו שהקב"ה ברא את העולם שיהיה כולו טוב בלי שום תערובת רע. אבל אח"כ כשאדם הראשון חטא בעה"ד כתוב 'ותרא האשה כי טוב העץ למאכל' (בראשית ג ו), שבכל עצי הגן היה יכול לאכול כי היו כולו טוב, אבל עץ הדעת שהיה מעורב בו טוב ברע היה אסור לו לאכול, כדי שלא יערב בעולם טוב ברע, אבל השמן גירה בחוה שגם העה"ד היא ג"כ כי טוב, ועי"ז נתקלקלה כל הבריאה כולה ונתערבה רע בטוב, וזה היה החטא הראשון בעולם, ומה נמשכים כל החמאים בעולם.

לפי כל זה יש לפרש, דהנה כל תיקון הבריאה בעשרה מאמרות הנעשה ע"י המשכן, הוא ע"י עבודת הכהנים בכל עבודת המשכן, וזהו הן בכללות התיקון בכל עשרה מאמרות שנפגם ע"י חטא עה"ד, והן בפרטות לתקן ולטהר את נשמת האדם שחטא, כשבא לתקן את מה שחטא באחד מעשרה מאמרות, וכמו שאמרו חז"ל (יבמות ז). שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרים.

וזהו אמרו אמר אל הכהנים שהם צריכים לתקן בכללות את העשרה מאמרות שנתקלקלה ע"י חטא עה"ד, ולכן כתוב כאן לשון אמירה.

ועוד אומר התורה ואמרת אלהים שהם צריכים לתקן בפרטות כשבאים אצל הכהנים כדי להקריב קרבניהם על חטאייהם, שבוה הם צריכים לתקן אותם בפרטות את מה שהם קלקלו באחד מעשרה מאמרות.

וזהו אמרו לנפש לא יטמא בעמיו היינו יטמא בעמיו בני י"א פעמים טו"ב, לרמוז שהכהנים צריכים לתקן את בחינת טו"ב של כל העשרה מאמרות שנתקלקלה ע"י חטא עה"ד בכללות, ובין בפרטות לתקן את האדם שבא עכשיו כדי לכפר על מה שפגם בבחינת טו"ב של אחד מעשרה מאמרות.

רעוא דרעיון תשס"ח לפ"ק

היוצא מכל הנ"ל, שבנין המשכן הייתה דוגמת וצירוף וזיכרון ותיקון של בריאת שמים וארץ.

והנה זה ידוע ג"כ מה שביאר מרן האריז"ל בעין חיים (שער המלכים פ"ב) על המשנה באבות (פ"ה מ"א) בעשרה מאמרות נברא וכו', והלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא להפרע מן הרשעים וכו', וליתן שכר טוב לצדיקים וכו' עיי"ש. וביאר שלכך יצא עשרה ספירות מחולקות ולא מקושרות ומחוברות, כי אם יחטא האדם יפגום רק כנגד הספירה שפגם ולא בכל הקומה, מה שאין כן בעושה מצוה הוא מתקן את כל הקומה שלימה עיי"ש.

וביאר אא"ז רביה"ק רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרגא וזה"ה זיע"א את דבריו הקדושים, בספה"ק אוצר החיים (קדושים מצוה רמד, דף קעא), וז"ל: ומבואר בדברי מרן, שגם המדות עליונות יצאו נפרדות קודם תיקון, כדי שיהיה התיקון לרשעים, שיהיה ביכולת להפרע מהם, שאם יפגמו ביסוד לא יפגמו בהוד, וכן כל כיוצא בזה. נמצא לענין עבירה ופגם הלילה יש פירוד כביכול גם בקדושה, אבל לענין הטוב והמצוה, עשה מצוה אחת כאלו קיים כל המצוה, עשה תיקון ביסוד נתקן כל הקומה, וזהו סוד מאמר חז"ל (קנים פ"ג מ"ו) 'כשהוא חי קולו אחד', 'וכשהוא מת' רשע בעל עבירה לענין זה 'קולו שבעה' בפירוד. וכן לענין הנשמות והטוב, כי כשהצדיק עושה מצוה, הוא בשם כל ישראל להתייחד באחדות אחד אמיתי ב"ה וב"ש עיי"ש. וכמו שאנחנו אומרים בלשם יחוד על מצוה אחת, ותר"ג מצוות התלוים בה, ומקורו מהזוה"ק (קבני):

והנה זה ביארנו כמ"פ שבכל יום מבריאת העולם כתוב 'זירא אלהים כי טוב', שכל יום ויום היה הבחינה של טו"ב, שהוא בני' של הר"ת של א'ת ה'שמים ו'את ה'ארץ (בראשית א א) שהוא ר"ת שם אהו"ה, וכמו שאיתא בזוה"ק (ח"א רנא). שבשם אהו"ה ברא הקב"ה את העולם, שהוא גושפנקא דחתים ביה שמיא וארעא. וזה אמרו חז"ל (אבות פ"ה מ"א) בעשרה

צריך להבין למה כתוב ואמרת אלהים ולא הספיק לומר אמור אל הכהנים בני אהרן לנפש לא יטמא בעמיו, ורש"י פירש אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים. וגם צריך להבין למה כתוב כאן הלשון ויאמר הוי"ה וגו' ולא כתוב כבכל פעם הלשון וידבר.

ואפשר לומר דהנה איתא בתיקו"ז (יג) ציורא דמשכנא ציורא דעובדא דבראשית. ולזה איתא במדרש (במדב"ר יב יא"ב. מדרש משלי פרשה ל) שהעולם לא נשלם עד בנין המשכן, וז"ל: 'מי הקים כל אפסי ארץ' (משלי ל ד) זה אהל מועד, שהעולם הוקם עמו. שנאמר 'ויקם משה משכן' (שמות מ"ה) אין כתיב כאן, אלא את המשכן. עולם הוקם עמו. עד שלא הוקם המשכן היה העולם רותת, משהוקם המשכן נתבסס העולם. לכך נאמר 'יהי ביום כלות משה להקים את המשכן' (שם).

ובזה מובן מה שאמרו חז"ל במסכת ברכות (נה), אמר רב יהודה אמר רב, יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ, כתיב הכא 'וימלא אתו רוח אלהים בחכמה וכתבונה ובדעת' וכתוב התם 'הוי"ה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה' (משלי ג יט), וכתוב 'ברעתו תהומות נבקעו' (שם כ). אמר רבי יוחנן אין הקדוש ברוך הוא נותן חכמה אלא למו שיש בו חכמה, שנאמר יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה.

ועפ"ז ביאר מרן האלהי הבעש"ט הקדוש (בעש"ט עה"ת כהעלותך אות א), למה נתקשה משה במעשה המנורה, ואמר להיות דמלאכת המשכן נגד מעשה בראשית, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (ברכות נה). יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ. ממילא מובן אשר למלאכת המשכן היו צריכין לידע צירופי מעשי בראשית, והנה עשרה מאמרות הן במעשה בראשית, כי בראשית נמי מאמר הוא כמו שאמרו רבותינו ז"ל (מגילה כא:), וא"כ מעשה המנורה מכוון כנגד המאמר הראשון שהוא בראשית שלא נאמר בה 'ויאמר' לכן נתקשה עיי"ש.

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

דרוש לכבוד ל"ג בעומר הילולא דרשב"י זיעוב"י בעל הזוהר הקדוש

הנה ידוע מדברי חכמינו ז"ל (ב"ר לה ב) כי בימי רבי שמעון בן יוחאי לא נראתה הקשת. לכן ביום עלותו למרום עושין הסימן אשר המה התלמידים בני בי רב יורו בקשת ביום הזה, ראה בני יששכר הקדוש (א"ר ג ד) בשם כבוד הרב הקדוש מהר"מ"מ מרימאנאב זי"ע"א.

והנה אמר רשב"י לרבי אלעזר בריה (תקוני זוהר לו ב) ברי, לא תצפי לרגלי דמשיחא, עד דתתחוי קשתיא בנוונין נהירין. והנה בעת ביאת משיח צדקינו המקווה והמצופה, אז לא יהיו עוד מלחמות בעולם, ואז יהיה שלום בכל קצוי ארץ כמקרא קודש (ישעיה ב ד) 'וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה'.

וזה מבואר כמקרא קודש (תהלים מו י) מנעים זמירות ישראל דוד מלך ישראל חי וקיים 'משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר' היינו קודם ביאת המשיח יהיו מלחמות גדולות כמבואר בדבריהם ז"ל הרבה פעמים בש"ס, ואחר כך הקב"ה 'משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר' נומריקין רב"י שמעון ב"ן יוחאי, וזה דמרמו דכימי התנא אלקי רבי שמעון בן יוחאי 'הקשת ישבר', היינו שלא נראתה הקשת בימיו. וזה דנרמו דברי זוהר הקדוש דאמר רשב"י לרבי אלעזר ברי לא תצפי לרגלי דמשיחא עד דתתחוי קשת בנוונין נהירין, ואז 'משבית מלחמות עד קצה הארץ' כי אז יהיה קצה וסוף להארצות, ואז 'קשת ישבר וקצין חנית עגלות ישרוף באש' שאז לא יהיה מלחמה עוד, כי לא ישא אז גוי אל גוי חרב, ואז 'הרפו ודעו כי אנכי אלהים' שהש"ת אחד ושמו אחד, שהקב"ה עושה מלחמות ומשבית מלחמות, 'ארום בגוים ארום בארץ' ואז יתקדש שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עלינו לעיני כל חי, וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלוקינו.

ואז 'הוי"ה צבאות עמנו משגב לנו' לנ"ו מספר שם אלהי"ם, שמורה ח"ו על גבורות, ואז יהיה הש"ת עמנו, 'אלהי יעקב' בזכות יעקב אבינו שבנין המקווה במהרה בימינו אמין יהיה נקרא 'בית', על שם יעקב אבינו שקראו 'בית'. 'מלה' מספר צ"ה, כמספר יה"ה אדנ"י ברוך הוא שלעתיד ישמשו שני שמות אלו כידוע, וזה קש"ת, במספר קמן ח"ת כמספר קמן רשב"י ח"ת, לכן מורים בקשת ביום הזה כאמור.

'פרי חיים' מועדים דף רפג מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

המדות התלוין בנפש הבהמיות היסודית מכלל תרי"ג מצות התורה, כי לא ניתנה תורה לבהמה אלא לאדם, ולכך קודם קבלת התורה בא ימי ספירה ו' פעמים אדם, לזכר המדות להיות אדם ואז יקבל התורה, כי מי שלא יזכר המדות הוא חיה רעה ממש, ולא ניתנה התורה לבהמה ולחיה.

כי המדות טובות [הם] הכנות עיקריות אל תרי"ג מצות בקיומם באור וחיות, ואין כח בנפש השכלית לקיים המצות על ידי תרי"ג אברי הגוף, אלא באמצעות נפש היסודית המחוברת אל הגוף, דמו בנפשו הוא (י, יד), ובו תלויה קיום המצות וביטולן, כי המדות רעות קשים מן העבירות, כל הכועס כאלו עובד ע"ז (מוטה ד:), ומי שיש בו נסות הרוח הוא ככופר בעיקר, וראוי לגדעו כאשירה ואין עפרו ננער (שם ה).

ולחיות המדות עיקרים ויסודית, לא נמנו בכלל תרי"ג מצות התלויים בנפש השכלית, ובהיותו ממוכך במדות טובות, בנקל לו לקיים כל התרי"ג מצות וענוה אמת ושפלות הרוח, משרה עליו אור השכינה, וטועם בתורה ומצות מעין עולם הבא, ובוה נקל לו לקיים הכל. וכמו שהגוף נבנה בתרי"ג מארבע יסודית חומרים, כמו כן נפשות ארבע היסודית הם יסודית לכל המדות רעות וטובות, אשר באמצעותן יבטל או יקיים התורה והמצות, והמקיימין הוא נפש שכלית כלול מארבע יסודית קדושים, אשר משם חצבו תרי"ג אברי הנפש.

'זהר ח"י ח"א דף לז: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עד ממקרת השבת השביעית תספרו חמושים יום והקרבנתם מנחה חדשה להוי"ה (כג טו)

ודע, שמ"ט שערים אין בכל אחד מהם אלא שער פרמי. ויש בו הארה מן הכללות שבשער החמשים, שנמשך לכל אחד דבר יום ביומו, וכשנשלם מ"ט ימי עמר ונעשין אחד, הרי יש בהם חמשים מכח הכולל. ושער החמשים, חוץ מה שכולל כל מה שתחתיו וממשך להם הארה, כולל בעצמו חמשים נמצא שיש בו שני הארות, אחד כלל מ"ט המאיר למטה לכל אחד, ונעשה למטה גם כן חמשים באחדות על ידי הכללות, ואחד כלל שלו שכולל חמשים באחדות אחד. ובחינה זאת נקרא יום אחד [הוא] ידוע ליהוה (זכריה ד, ז), והוא (גדרים לה). חמשים שערי בינה נמסרו למשה חוץ מאחד, בחינות כללות של עצמות שער החמשים, שכולל חמשים באחדות אחד.

'אוצר חיים' רכז. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

ויאמר הוי"ה אל משה אמר אל הפהנים בני אהרן ואמרתי אליהם לנפש לא ישמא פעמינו (כא)

'אלהם' חסר יוד. כי בעת הסתלקות המוחין והחיות והדביקות ומתגבר הקמנות, אזי 'לנפש לא ישמא' בעמיו' שיהיה מעורב עם הבריות להעלותן, כי יכולין ח"ו להמשיכו אלהם ויפול ממדרגתו חלילה, וכן זהר שלא ליפול על פניו בעת הקמנות, היינו עם הכוונה הידוע.

'היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה ישמא (כא ז)

'ולאחתו הבתולה הקרובה אליו' שהיא לאה אחות רחל, שכל העולם היו אומרים, ללבן שתי בנות וליצחק שתי בנים, ועשו יקח את לאה ויעקב את רחל, שעל זה בכתה שלא תפול בגורלו של עשו (בבא בתרא קנב). שעבור זה כתיב (בראשית כט ז) ועיני לאה רכות. אבל הקב"ה אומר בתורה 'אשר לא היתה לאיש, שראשי תיבות לא"ה, היא לא תהיה ח"ו לאיש שדה (שם כה כז), וכתיב 'לא היתה' מראשית בריאת שמים וארץ.

'דמשק אלעזר' מרבינו אלעזר צבי מקאמרנא

והניף את העמר לפני הוי"ה לרענכם ממקרת השבת יניפנו הפהן (כג יא)

ג' שמות יש לו. עומר שבליים. עומר תנופה. עומר שמו (תורת כהנים פ"ה ה). שלשה שמות יש לעומר, עומר שבליים מפני שמצות עומר בקמה בהיות שבלין, ולזה קרינו עומר שבליים, דאם הביא עומר ממקום קרוב לירושלים שהוא כרמל רך ומלא, דמצותו להביא מן הלח, ואם נעשה ככל תיקון זה היה קורין אותו עומר שבליים. ואם אירע שהוצרך להביא ממקום רחוק או מן העמרים היה קורין אותו עומר התנופה עיקר, על שם התנופה שבתורה. אבל הרמו שהיה מניפין אותו בשלש עשרה נפה שיהיה סולת מניפה, ולזה היה קורין עומר התנופה. ואם גם זה לא היה, שהיה מעט ולא היה יכולין לנפוחו כל צרכו, היה קורין אותו עומר סתם, כן נראה לנו נכון היטב.

'עשירית האיפה' דף קלא: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

וספרתם לכם ממקרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהייתה (כג טו)

ובענין קניית מדות שהן מוסבעות בנפש השפלה, הכלולה מארבע בחינות דומם צומח חי מדבר, כי גם הם מורכבות מטוב ורע, והנה בנפש הזה תלויות המדות רעות וטובות, והנפש היסודית הוא כסא ויסוד ושורש אל הנפש העליונה השכלית, אשר בה תלוין קיום תרי"ג מצות התורה, לפיכך אין

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרינא זי"ע

לרגל ל"ג בעומר יומא דהילולא קדישא של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זללה"ה
הבאנו חשיבות פסיקת הזוהר הקדוש בהלכה

להשוות הגמרא עם הזוהר

כל מקום שאנו יכולין להשוות הגמרא עם הזוהר אעפ"י שהפוסקים לא כתבו כך, הוא מחמת שלא ראו אור נוגה של הזוהר, ואלו ראו אין ספק שהיו כופין ראשם באימה וביראה לדבריו, כי קדושים היו, ולכן הלכה כדברי הזוהר בזה ומי שאינו נוהג כן בלי אונס אלא מחמת שקל בעיניו דברי הזוהר ומרן האר"י בוודאי צד מינות יש בו בלי ספק.

(שוה"ט סימן ג סק"ב. ולי"ע בסימן סא סק"א)

ספר הזוהר מכריע את כולם

מבואר בתשובת משאת בנימין (סימן סב) אם יהיו כל חכמי ישראל שאחר סתימת הש"ס בכף אחת וספר הזוהר בכף שניה מכריע את כולם, שהזוהר הקדוש תנא לא יכריע דעת פוסק אחד זה אינו מתקבל על לב נפש טהורה.

(שוה"ט סימן נח סק"א)

לסמוך על הזוהר

וראוי לסמוך על הזוהר, כמו על משה רבינו מהר סיני.

(שוה"ט סימן קמ סק"א)

מקום שיש מחלוקת בגמרא עם הזוהר

כל החולק על הזוהר, חולק על השכינה, ומין הוא כופר. ומה שאמרו רבותינו (תשובת מהר"ל סימן צח) כי במקום שהזוהר חולק על הגמרא הלכה כהש"ס, יציב מלתא אבל לא מצאתי באין פנים ובשום מקום שיחלוק הזוהר על הש"ס, ולפעמים יש שינוי לשון אבל הכונה אחת הוא להלכה, אבל במקום שאין הכרע בש"ס והפוסקים חולקים, כבר פסק בתשובת משאת בנימין (סימן סב), אם יהיו כל הפוסקים וכל הגאונים בכף אחת, ספר הזוהר יכריע את כולם.

(זוהר חי ח"ג דף קכ.)

טעם שלא פסקו בשו"ע כדעת הזוהר

כי כל דברי הזוהר אין בהם נפתל ולא דבר אחד קטן שיחלוק על גמרא והפוסקים, אבל אין אחריות כל הפוסקים עליו. בודאי אותן חלק מן הפוסקים הקדושים, שפוסקין לעתים רחוקים היפך דברי הזוהר, הם הקדושים לא ראו דברי הזוהר, ואלו ראו היה מתאבקין בעפר רגליו לבטל דעתן מדעת הזוהר הקדוש, ולא היו מדברים בעזות לומר כמו החסיד הידוע, ועיין בתשובת הב"ח כל המערער על דברי זוהר צריכין לחוש שמא מין ואפיקורס הוא.

(זוהר חי ח"א דף מ:)

האמת שכל הפוסקים הקדושים לא זכו לראות דברי הזוהר, שעדיין היה חמדה גנוזה באוצרות הגאונים, ובבל יראה החוצה, ובודאי הקדושים אלו אם היו רואין דברי הזוהר, היו מבטלין דעתם הקדושה נגד דברי חז"ל, שהעובר על דברי הזוהר עברין בודאי, אבל רבותינו הקדושים עד רום השמים, לא זכו להנות מזיו ומאור הגנוז דברי הזוהר, ולכן כתבו מה שכתבו, אבל דבר פשוט שדברי תנאים חז"ל מכריעין כל דברי הפוסקין, ועיין במשאת בנימין (סימן סב) שהאריך בזה, וכל דבריו בצדק ובישור נכונים, וראיתי שסתרו דבריו, והם לא נתכוונו לסתור דבריו, אלא לסתור דברי הזה"ק כדרכם, ולא דברה תורה במתים, ודבריהן ישא רוח, פטומי מילין בעלמא נינהו.

(שוה"ט סימן קלט סק"א)

החולק על הזוהר צד אחר יש בו

סוד אלהי האלהים. ואדני האדנים. כל אלו הם קודש, וסופר שלא קידש את השמות אלו 'האלהים' 'האדנים' הספר פסול וכו', כי על פי הזוהר הקדוש הם קודש קדשים. והחולק בזה על הזוהר, צד אחר יש בו בודאי...

(היכל הברכה בראשית דף רכז.)

לפסוק כמדרש והזוהר

ומה שאמר אא"ז תול"ט (ברכות פ"ה מ"ד), דאין למדין הלכה ממדרש, ישתקע ואבד הדבר הזה, כי אין למידין הלכה במקום שנמצא בבבלי חולק עליהם, כבר קיבלו ישראל לפסוק כפסק התלמוד, אבל במקום שאין חולק עליהם בבבלי, הרי פוסקים כתוספתות וספרא וספרי ומסכת סופרים.

ואם תתקש בסמיות עין ולב ובחסרון דעה, דוקא ספר שמחברו כיון ליפסוק, אבל מדרש רבה וכיוצא אין למידין ממנו הלכות כי לא דיקדוק בדבר, אבל זה לא ניתן לומר על אנשי עצתו של יוצר בראשית, שכל דבריהם כגחלי אש ברוח הקודש ובמשקל כל אות ואות, ואין דבריהם כספר השמע וחוש ומוחש, כי כל דבריהם כגחלי אש, וכל אות ואות מדוקדק, ויש בו רזין ורזי דרזין וכל שכן שהפשט אין בו נפתל.

ומעתה הזוהר בני, שלא תהיה בכלל המלעיג על דברי חכמים, וכל הנמצא במדרשים וזוהר, החולק עליהם ואינו חש לדבריהם, עברין הוא וסופו לירש שאול תחתית, והשומע יאיר כאור שבעת הימים אמן.

(מעשה אורג ברכות פ"ה מ"ד)

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

מעשה פלא שנעשה ע"י ספר הזוהר של הבעש"ט

להזכיר את אשתו לעורר רחמים בעדה, כי ח"ו לפי הרופאים אין עצה שתשאר האם בחיים רק אם יקחו את הילד, והילד לא ישאר בחיים. ואמר הגה"ק מקארלין לרבינו: הלא כ"ק פעל פקודת ישועתו על כן עליו מוטל הדבר לבקש רחמים.

ואמר רבינו, לאחר שאחו בשערות הקדושות של הבעש"ט זי"א, בזה"ל: בזכות רבינו הקדוש הבעש"ט זי"ע, אשר השערות הקדושות הם מדיקנא קדישא שלו, הנני גוזר, וגם הדיקנא קדישא יסכים לזה שתלד האשה זרע של קיימא בנחת ובניקל ובלי שום מכשול יצא הילד, וישאר קיים האם והילד שניהם חיים וקיימים, ולך לביתך, ותבוא עם בשורה טובה, וכן היה, ובא בחזרה עם ברכת 'מזל טוב'.

הסמוך למקום דירת החסיד הנ"ל, על כן בא החסיד הנ"ל ברעש ובבכיות גדולות לרבו הקדוש לטריסקאוויטץ. ובעת ההוא היה שמה גם הגה"ק רבי אשר מקארלין זצ"ל (שכידוע היה שם במרחצאות, ונסתלק שם בט"ו באב תרל"ג זי"ע"א), ולהגה"ק הנ"ל היה לו 'ספר הזוהר', אשר היה שייך לרבינו הקדוש הבעש"ט זי"ע, ורבינו הבעש"ט היה לומד ב'הזוהר' הזה, על כן היה עוד ב'הזוהר' שער מהדיקנא קדישא של הבעש"ט זי"ע"א, והלך רבינו באותו הזמן אל הגה"ק מקארלין לראות הזוהר הנ"ל והשערות הקדושות. על כן כאשר בא החסיד אל רבינו הלך אחריו שמה. ויהי כאשר ישבו שניהם יחדיו, בא החסיד הנ"ל בקול יללה ובבכיות גדולות,

סיפר הגה"ק בעל 'מנחת אלעזר' ממונקאטש זי"ע"א, בעת שרצה לעורר רחמים, סיפור נפלא, בענין שערותיו הקדושות של מרן הבעש"ט זי"ע"א, שהיו מונחות בספרי הזוהר הקדוש שלו, וזה לשונו:

לרבינו הגה"ק רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרינא זי"ע, היה חסיד נאמן, אשר היה חשוד בנים ל"ע כמה שנים, והרבה הפציר בתפלה בעדו, עד ששמע ה' בקול תפלתו, ופקד ה' אותם לטובה, ותהר אשתו, כאשר קרבה ללדת, ותקש בלדתה, עד שהוכרחו לקרוא לרופאים, ואמרו כי אין עצה שתשאר האם בחיים, רק אם יקחו את הילד, והילד לא ישאר בחיים, ושניהם אי אפשר להציל, ובאותו זמן היה רבינו בטריסקאוויטץ,

קובץ בית אהרן

